

blad i forhold til dødepakken. Det er et meget væsentligt element i dødepakken, som vi her har med at gøre, og det håber jeg også at fru Tove Videbæk vil være enig med mig i. Der er i hvert fald mange mennesker, der har oplevet dét.

Én ting er, at man bliver krævet tilbagebetaling, som man jo nu bliver på grund af de regler, som et stort flertal herinde desværre indførte i forbindelse med politiforliget. Noget andet er, at man så heller ikke får de måneders efterbetaling, der gør, at man har tid til at finde sig til rette i sin nye økonomi, samtidig med at man skal have at gøre med bortgangen af en af sine nærmeste.

Det næste, jeg vil sige, er til hr. Ole M. Nielsen omkring børnechecken: Vi kan jo altid diskutere, hvordan vi skal prioritere de offentlige udgifter, og det er jo det, vi gør her. Hvis vi siger, at vi vil bruge flere penge på bl.a., som jeg lige har sagt til hr. Ole M. Nielsens kollega med hensyn til dødepakken, hospice til de døende, hvis vi vil finansiere en forbedret ledsageordning, så er vi jo også udmærket klar over, at vi selvfølgelig skal kunne anvise en finansiering af det:

Der synes vi, det er ret og rimeligt, hvis man fra statens side giver børnecheck til de to første børn i hver familie, så synes vi egentlig, det er fair. Og som jeg nævnte tidligere, så tror jeg ikke, det har nogen indvirkning på, hvor mange børn folk får, for jeg tror, det er en meget sjælden bevæggrund for at få børn – gudskelov for dét – at man får børnecheck.

I øvrigt kan man jo i forhold til alle offentlige ydelser diskutere det her med marginalskat og det samspil, der er mellem de offentlige ydelser og beskatning og sådan noget, og hvis man tog hr. Ole M. Nielsens udgangspunkt, kunne man jo nærmest ikke diskutere nogen ændret prioritering, uden at man også samtidig skulle diskutere, hvordan beskatningen så ændrede sig i forhold til forskellige udvalgte grupper:

Til hr. Vernersens skingre tonefald vil jeg blot sige, at det nytter jo ikke noget, at hr. Vernersen står heroppe og taler og taler og taler om en omfordeling til gavn for eksempelvis hjemmehjælperen, hvis det er sådan, at hjemmehjælperen må se i øjnene, at når der er tilstrækkeligt med penge i denne her pulje, så bliver den bare indkasseret.

Man har jo tidligere været ude med løfter om, at hvis man indbetalte via en tvangsordning til sådan og sådan, så fik man en tillægspension, som man gjorde med Den Sociale Pensionsfond, men hr. Vernersens parti var med til at lave de

regler om, hvilket gjorde, at man aldrig nogen sinde så en krone af de penge. De blev bare indkasseret af den store kasse ovre hos finansministeren. Det er sådan noget, der gør os urolige i forhold til sådan en ordning, og det er derfor, vi sætter fokus på spørgsmålet om SP-ordningens fremtid i stedet for dens nuværende indretning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der er jo efterhånden en ren ynke at høre hr. Kristian Thulesen Dahl blive ved med det ene demagogiske skoleridt efter det andet. Kunne vi ikke formå hr. Kristian Thulesen Dahl til i det mindste bare at forholde sig til to realiteter? Den ene: Vil hr. Thulesen Dahl benægte, at den ændring, der ligger i regeringens forslag om Den Særlige Pensionsopsparing har den virkning, at små indkomster får mindre, end de ellers ville have fået, og højere indkomster får mere, end de ellers ville have fået?

Kl. 15.40

Og den anden realitet: Er det sådan, at hr. Thulesen Dahl er enig eller uenig i det udsagn, der ligger i finansministerens svar til hr. Jens Peter Vernersen, og jeg skal gerne citere én gang til: »Regeringen har således lagt afgørende vægt på, at der med de samlede ændringer som følge af allerede truffne beslutninger« – det er altså beslutninger truffet af den tidligere regering – »herunder indfasning af pinsepakken og det besluttede loft over stigningen i ejendomsværdiskatten i 2002, sker en betydelig samlet skatteletelse i 2002, som de fleste danskere vil mærke helt kontant i tegnebogen.«

Er hr. Kristian Thulesen Dahl enig eller uenig i, at der ligger store skatteletelser i den tidligere regerings politik?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Morten Homann for sin tredje og sidste korte bemærkning til hr. Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis jeg skal forstå hr. Kristian Thulesen Dahl korrekt, vil det altså sige, at Dansk Folkeparti vil stille det som en betingelse for at lave en aftale omkring finansloven, at der ikke gennemføres de besparelser, som er lagt på bordet, når det drejer sig om videregående uddannelser, når det drejer sig om erhvervs-skoler, når det drejer sig om handelsskolerne.